

Vil man da faa noget reelt Udbytte af denne Lov? Ja, jeg tror det ikke. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa Bilag E til Lovforslaget. Det handler om en ganske vist ikke meget artig Vare — jeg skal ikke nævne dens Navn. Det er et Andragende fra en Forening, der hedder „Vigilia“, som var meget ulykkelig over, at den paagældende Vare solgtes, og hvem det saa lykkedes ved den daværende Justitsministers Hjælp — jeg antager, at ærede Medlemmer huske noget af Diskussionen her i Tinget — i Lov af 30. Marts 1906 § 3 at faa en Bestemmelse, som den Gang fandtes betryggende, det var ogsaa et Forbud. Men nu siger Foreningen, at det vil være Kommissionen bekendt, at det har vist sig, at der ved denne Lovbestemmelse langt fra er naaet, hvad der har været tilsigtet. „Uden at Domstolene have anset sig kompetente til at skride ind derimod, bliver dette Forbud i vidt Omfang omgaaet“, siger Foreningen. Hvad er det da, der sker? Jo, de handlende, der handle med denne Vare, og som altsaa ikke maa sige, at de handle med den, lægge den i en Automat, og paa denne skrive de ikke, hvad det er for en Vare, men blot Prisen, 25 Øre. Dette beklager man, man siger, det er dog for galt, det er uhæderligt at sælge en Vare, hvorpaa der ikke staar, hvad det er, men blot staar Prisen, og det vil man have forbudt. Det er Følgen af Forbudet fra 1906. Man erkender, at det ikke har hjulpet, og man beklager sig endogsaa over, at Folk i den Grad rette sig derefter, at de end ikke nævne Varens Navn, men blot sætte Prisen — saa maa vedkommende om, hvad de faa.

Naar jeg nu til Trods for de mange og, som jeg synes, ret vel begrundede Betæneligheder dog gerne vil arbejde med til, at man kan faa Lovbestemmelser, der paa betryggende Maade eller i hvert Fald bedre end hidtil kunde sikre den hæderlige handlendes Ret, saa er det, fordi jeg ikke tør benægte Rigtigheden af Paastanden om, at der er Trang til noget saadant. Naar man ser de Navne, der staa under Betænkningen, og som maa siges at repræsentere ganske overordentlig store Kredse af næringsdrivende og i hvert Fald maa være i særlig Grad kendte med, hvad det drejer sig om, saa tror jeg, man maa have Lov til at sige: Ja, der maa vel være Trang til noget saadant. Og jeg for mit Vedkommende vil medvirke til at faa noget saadant. Men jeg tror rigtignok, at det, vi skulle begynde med, er at prøve at faa Rammerne angivne og saa arbejde hen til, at vor Straffelovgivning kommer til at virke, som den bør. Men en formil-

dende Omstændighed ved dette Lovforslag eller det, som bliver Resultatet deraf, er dog dette, at det store Publikum jo ikke kan generes deraf; man vil oven i Købet sige, at det er i det købende Publikums egen Interesse, at man laver noget saadant. Jeg maa erkende, at de Baand, der lægges, de Forbud, der nedlægges, de Vanskeligheder, der voldes, komme til at hvile paa dem, som forlange Lovgivning i denne Retning, og det kunde da forsoner mig noget med Lovforslaget, og jeg skal, som jeg sagde før, gerne bidrage mit til, at vi kunne faa en Lovgivning, der tilfredsstiller i nogen Maade de Krav, som med Rette stilles.

Brandes: Jeg kan for saa vidt slutte mig til de tre Medlemmer, der have haft Ordet, som ogsaa jeg mener, at dette Lovforslag bør undergives en velvillig Behandling i et Udvalg, eftersom det kommer til os saa velanbefalet, som det gør, gennem denne Kommissionsbehandling. Men de Betæneligheder, der ogsaa ere komne frem fra de tre Talere, deler jeg i fuldt Maal, og jeg vil tillade mig at føje nogle Betæneligheder til, saaledes som de ere opstaaede hos mig under Gennemlæsningen af dette Forslag. Jeg kan ikke sige, at jeg er særlig sagkyndig i denne Materie, hverken paa Forretningsomraadet eller paa det juridiske Omraade, og mine Bemærkninger ville derfor være af Lægmandsnatur.

Jeg beklager, at den højtærede Minister har stillet sig saaledes til Forslaget, at han har forelagt det uden nogen som helst Bearbejdelse, saaledes som det forelaa for ham fra Kommissionen, naar han dog her har erklæret, at han agter at stille Ændringsforslag dertil. Det vilde, hvis han havde stillet sine Ændringsforslag straks ved Forelæggelsen, have givet en bedre Vejledning med Hensyn til Forslaget, end vi nu have. Ganske sikkert har der i Kommissionen ogsaa siddet Medlemmer, som ere komne fra Administrationen, men jeg kan dog ikke se rettere, end at selve Kommissionsforslaget er ret ensidigt. Det forekommer mig heller ikke, at det i og for sig synes at repræsentere noget stort Arbejde. Forslaget falder i to Dele, noget gammelt og noget nyt. Det gamle er kendt fra tidligere Love, særlig fra Loven om urigtige Varebetænelser; det nye er næsten helt igennem en Oversættelse af den tyske Lov. Vel tvivler jeg ikke om, at de Mænd, som have siddet i Kommissionen, have arbejdet; men Arbejdet er dog maaske ikke saa stort, som det